

**СПРАВА «КОРНАЦЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KORNATSKYY v. UKRAINE)
(Заява № 19854/13)**

Стислий виклад рішення від 20 вересня 2022 року

Заявник переміг на парламентських виборах 28 жовтня 2012 року в одномандатному виборчому окрузі у Миколаївській області. Однак 30 жовтня 2012 року Центральна виборча комісія (далі – ЦВК) змінила результати на своєму вебсайті, оскільки кількість голосів за іншого кандидата з незначною кількістю голосів перевищила кількість голосів за заявника. У результаті переможцем було визначено іншого кандидата.

Миколаївський окружний адміністративний суд відмовив у задоволенні позову заявника щодо стверджуваних фальсифікацій на етапі підрахунку голосів, постановивши, що розгляд цього питання належав до компетенції ЦВК.

05 листопада 2012 року ЦВК визнала неможливим встановити результати виборів у виборчому окрузі № 132 та звернулася до Верховної Ради України з проханням створити необхідні умови для проведення повторних виборів у певних округах.

Заявник звернувся з адміністративним позовом проти ЦВК, однак, 09 та 12 листопада 2012 року Київський апеляційний адміністративний суд та Вищий адміністративний суд України відповідно, ухвалили рішення не на користь заявника.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), що його право бути обраним на вільних виборах було порушено у зв'язку зі: свавільним переглядом ОВК первинних результатів голосування, згідно з якими він переміг; подальшою фальсифікацією протоколів ДВК з метою легітимізації зазначеного перегляду; свавільним визнанням результатів виборів у його окрузі недійсними; і відсутністю ефективного розгляду органами державної влади його скарг на ці порушення.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зазначив, що порушення, про які стверджував заявник, були достатньо серйозними, аби перешкодити вільному волевиявленню громадян під час виборів до органу законодавчої влади. Однак національні органи влади формально відхилили його твердження без будь-якої цілеспрямованої спроби, по-перше, з'ясувати, що сталося насправді, або дослідити основні докази, надані заявником на підтримку його твердження про те, що він був законним переможцем виборів. Виключення всіх голосів, відданих у всьому виборчому окрузі на нечітко сформульованих підставах, лише посилювало занепокоєння заявника, а не стало відповіддю на нього.

З огляду на зазначене Європейський суд дійшов висновку про порушення статті 3 Першого протоколу до Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що було порушено статтю 3 Першого протоколу до Конвенції;
3. Відхиляє вимоги заявника щодо справедливої сатисфакції.»